

Koray Çalışkan

koray.caliskan@radikal.com.tr

Ahmet Türk, Kemal Burkay ve Mehmet Metiner ile neden canlı yayına çıkmadığını anlattı.

Haziran gecesi A Haber’de canlı yayımlanacak Yüzdeyüz Siyaset programına davet edildim. Editör, Kemal Burkay, Ahmet Türk ve Mehmet Metiner’in programa çıkacağını söylemişti. Çok şaşırılmış, biraz da meraklanmışım. Ahmet Türk, geçen sene çıktığı bir programda Mehmet Bey tarafından bir parça rencide edilmiş, zor durumda kalmıştı. Metiner, polemikçi ve sert üslubuyla tanınmış, hatta canlı yayında program dahi terk ettiği görülmüştü. Kanala gittim. Mehmet Metiner’in o günkü nezaketiyle diğer programlardaki tavrı arasındaki kontrasta da daha sonra şaşıracaktım.

Ahmet Türk yoktu. Diyarbakır’dan katılacağını öğrendik. Ama aynı ekranda olacaktık. Program başlamadan yedi dakika önce Ahmet Türk programa katılacakların gazeteci değil Mehmet Metiner ve Kemal Burkay gibi siyasetçiler olduğunu öğrenince katılmaktan vazgeçti. Moderatör Sevilay Yükselir programı açar açmaz Ahmet Türk’ün programı terk ettiğini ve konukların kim olduğunu bildiği halde katılmadığını, bunu da BDP baskısıyla yaptığını söyledi. Müdahale ettim. “Ahmet Türk yalan söylemez” dedim. “Programı terk etmedi, hiç başlamadı” dedim. Sevilay Hanım konu üzerine iki yazı yazdı. Önce ‘Sen ne bedel ödedin Selahattin Demirtaş?’ başlıklı 10 Haziran yazısında, Demirtaş’ı Ahmet Türk’ün programa çıkmasını engellemekle suçladı. Üç gün sonra Demirtaş’ın olayla ilgisi olmadığını öğrenince, bu sefer bana sordu: “Kürtler neden birbirine ‘hain’ diyor Koray Hocam?”

Ahmet Türk’e kiminle programa çıkacağını söylememişti. Ahmet Türk’le çarşamba günü konuştuk. “Üç gazeteci deyince sormadım. Niye sorayım. Gazetecileri ayırmam ben. Sonra programdan 10 dakika önce Mehmet Metiner ve Kemal Burkay’la programa çıkacağım söylendi. Hem de canlı yayın başlamadan hemen önce. ‘Olmaz’ deyince bu sefer, ‘onlar sonra konuşsun, siz tek konuşun’ dediler. Olur mu öyle şey. Ne kadar ayıp. Bana A Haber’den kimse, ne Sevilay Hanım ne de başkası programa katılacakların kim olduğunu söyledi. Bu, gazetecilik ahlakına sığmaz. Bir de Selahattin Demirtaş’ın bana baskı yaptığını söylemiş. O, ben çıkmaktan vazgeçtikten sonra öğrendi. Nasıl baskı yapсын?”

Hatta bir adım ileri gitti: “Sevilay Hanım bana konukların gazeteci olmadığını, Burkay, Metiner ve Çalışkan olduğunu söylediğini kanıtlasın vekillikten hemen istifa ederim. Bana üç gazeteci dendi. Ben hayatımda yalan söylememişim.” Selahattin Demirtaş’la da konuştum. O da aynı görüşte. Sevilay Hanım CHP Ak Parti buluşmasına destek olmak için bir program yapmıştı. Hatta yazısında 8000 kişiye varan KCK tutuklamalarını eleştirmiş, barışa katkı yapmamız gerektiğini söylemişti. Son yazısında benim hakkımda şöyle yazdı: “Önceki gece yazdınız Twitter’da hükümet ve CHP’nin işbirliğine karşı çıkan MHP’yle ilgili. Dediniz ki ‘MHP içeriği belli olmayan konuşmaya da karşı çıkıyor. Kapı kapalıydı kilitledik dediler. Meali: Barışa küstük...’ Peki bu cümleleri yazan siz, neden Devlet Bahçeli’nin elini sıkmakta beis görmeyen Ahmet Türk’ün Burkay’a ya da Metiner’e bu denli küs oluşunu onaylıyorsunuz? ... Hadi... Söyleyin lütfen hocam... Söyleyin çünkü nasıl olsa siz! Herrrrrşeyiiii bizden daha iyi biliyorsunuz!”

Türk, Burkay’a küs değil. Ona hâlâ ‘Kemal Abi’ diyor ama siyaset üstü duruşunu yitirdiği için onu yadırgıyor. Metiner konusunda ise polemikçi üslubunu tasvip etmediği için kişisel bir tasarrufu var. Saygı göstermek lazım. Yoksa Türk’ün ya da BDP’nin biz şununla bununla konuşmayız diye bir listesi yok. Mesela kendi siyasi duruşundan farklı birçok Kürtle elbette programa çıkacağını belirtti Türk. “Ümit Fırat, Mir Dengir Fırat, Sezgin Tanrıkulu, Galip Ensarioğlu, Muhsin Kızılkaya...

Önemli değil. Saygı duyduğum insanlardır, tartışma âdâbına sahiptirler. Niye konuşmayayım. Ama bana yapılan gazetecilik ahlakına aykırıdır. Ondan çıkmadım.”

Bu noktada ve bu kadar hassas günlerde bize düşen polemikçi üsluptan kaçınmak ve birbirimizi incitmek yerine barışın dilini konuşmak ve konuşturmak için gayret sarf etmek. Birbirimizi itham etmek ya da aşağılamak hiç değil. Sevilay Hanım’ın bir yazısında dediği gibi “Doęruluęundan emin olduğum haberden bir adım bile geri atmayacağım” diyebilmek ama doğru olmadığında özür dileyebilmek. Biz bilim dünyasında çok hata yaparız. Onlardan geri dönmeyi ayrıca erdem sayarız. Gazetecilerin de bundan muaf olmaması bizi barışa daha fazla yaklaştırır.